

**ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΥΔΑΤΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΛΗΝ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑ**

1997

Τα μέρη της παρούσας Σύμβασης,

Έχοντας επίγνωση της σημασίας των **διεθνών υδατορευμάτων** και των χρήσεών τους, πλήν εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα, σε πολλές περιοχές του κόσμου,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν το Άρθρο 13, παράγραφος 1(a) του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο προβλέπει ότι η Γενική Συνέλευση θα αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για μελέτες και θα προβαίνει σε συστάσεις με σκοπό

να ενθαρρύνει την προοδευτική ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου και την κωδικοποίησή του,

Θεωρώντας ότι η επιτυχής κωδικοποίηση και η προοδευτική ανάπτυξη κανόνων του διεθνούς δικαίου που αφορούν στις, πλην ναυσιπλοΐας, χρήσεις των **διεθνών υδατορευμάτων** θα συμβάλει στην προαγωγή και εφαρμογή των σκοπών και αρχών που τίθενται στα Άρθρα 1 και 2 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα προβλήματα που επηρεάζουν πολλά **διεθνή υδατορεύματα**, τα οποία προκαλούνται, μεταξύ άλλων, από την αυξανόμενη ζήτηση και τη ρύπανση,

Εκφράζοντας την πεποίθηση ότι μία σύμβαση πλαισίο θα διασφαλίσει την αξιοποίηση, ανάπτυξη, διατήρηση, διαχείριση και προστασία των **διεθνών υδατορευμάτων** και την προαγωγή της βέλτιστης και βιώσιμης χρήσης τους για την παρούσα και τις μελλοντικές γενεές,

Επιβεβαιώνοντας τη σημασία της διεθνούς συνεργασίας και καλής γειτονίας σε αυτόν τον τομέα,

Έχοντας επίγνωση της ιδιαίτερης κατάστασης και των αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αρχές και συστάσεις που υιοθετήθηκαν από τη Διεθνή Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών του 1992 για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη στη Διακήρυξη του Rio και την Ατζέντα 21,

Λαμβάνοντας, επίσης, υπ' όψιν τις υπάρχουσες διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες σχετικά με τις πλην ναυσιπλοΐας χρήσεις των **διεθνών υδατορευμάτων**,

Αναγνωρίζοντας την πολύτιμη συνεισφορά των διεθνών οργανισμών, κυβερνητικών και μη κυβερνητικών, στην κωδικοποίηση και προοδευτική ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου σε αυτόν τον τομέα,

Εκτιμώντας το έργο που έχει συντελεστεί από την Επιτροπή του Διεθνούς Δικαίου για το Δίκαιο των πλην ναυσιπλοΐας χρήσεων των **διεθνών υδατορευμάτων**,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν την απόφαση 49/52 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων εθνών της 9 Δεκεμβρίου 1994,

Συμφώνησαν στα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ Ι
Εισαγωγή
Άρθρο 1
Σκοπός της παρούσας Σύμβασης

1. Η παρούσα Σύμβαση έχει εφαρμογή στις πλην ναυσιπλοΐας χρήσεις **ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΔΑΤΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΔΆΤΩΝ ΤΟΥΣ** και στα μέτρα προστασίας, διατήρησης και διαχείρισης που σχετίζονται με τις **ΧΡΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΟΔΑΤΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΔΆΤΩΝ ΤΟΥΣ**.
2. Οι χρήσεις ναυσιπλοΐας των **ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΔΑΤΟΡΕΥΜΑΤΩΝ** δεν εμπίπτουν στο αντικείμενο της παρούσας Σύμβασης, εκτός από περιπτώσεις που οι χρήσεις που δεν σχετίζονται με τη ναυσιπλοΐα επηρεάζουν τη ναυσιπλοΐα ή επηρεάζονται από αυτή.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

- (α) «**Υδατόρευμα**» καλείται ένα σύστημα επιφανειακών και υπογείων οδάτων τα οποία αποτελούν λόγω της φυσικής τους σχέσης, ένα ενιαίο σύνολο με κατά κανόνα εκβολή σε κοινό καταληκτικό σημείο
- (β) «**Διεθνές οδατόρευμα**» καλείται ένα οδατόρευμα, μέρη του οποίου βρίσκονται σε διαφορετικά Κράτη
- (γ) «**Κράτος οδατορεύματος**» καλείται ένα Κράτος Μέρος της παρούσας Σύμβασης, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται τμήμα διεθνούς **οδατορεύματος**, ή ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που αποτελεί οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, στο έδαφος ενός ή περισσοτέρων Κρατών Μερών του οποίου βρίσκεται μέρος διεθνούς **οδατορεύματος**
- (δ) «**Οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης**» είναι ένας οργανισμός που αποτελείται από κυρίαρχα Κράτη μιας δεδομένης περιοχής, στον οποίο τα Κράτη Μέλη του έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητες για θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, και ο οποίος έχει δεόντως εξουσιοδοτηθεί σύμφωνα με τον εσωτερικό του κανονισμό, να υπογράφει, να επικυρώνει, να αποδέχεται, να εγκρίνει τη Σύμβαση ή να **προσχωρεί σε αυτήν**.

Άρθρο 3
Συμφωνίες περί **οδατορεύματων**

1. Ελλείψει αντίθετης συμφωνίας, τίποτα απ' τα αναφερόμενα στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις ενός Κράτους οδατορεύματος που απορρέουν από συμφωνίες που ισχύουν γι' αυτό κατά

την ημερομηνία κατά την οποία έγινε μέρος της παρούσας Σύμβασης. Παρά τις προβλέψεις της παραγράφου 1, συμβαλλόμενα σε συμφωνίες της παραγράφου 1 μέρη μπορούν, όπου απαιτείται, να εξετάσουν την εναρμόνιση τέτοιων συμφωνιών με τις βασικές αρχές της παρούσας Σύμβασης

3. Κράτη υδατορευμάτων μπορούν να συνάπτουν μία ή περισσότερες συμφωνίες, εφεξής καλούμενες «**συμφωνίες περί υδατορευμάτων**» οι οποίες εφαρμόζουν και προσαρμόζουν τις προβλέψεις της παρούσας Σύμβασης στα χαρακτηριστικά και χρήσεις ενός **συγκεκριμένου διεθνούς υδατορεύματος** ή μέρους αυτού.

4. Όπου συνάπτεται **συμφωνία περί υδατορευμάτων** μεταξύ δύο ή περισσοτέρων **Κρατών υδατορευμάτων**, η συμφωνία θα πρέπει να καθορίζει τα ύδατα στα οποία εφαρμόζεται. Μία τέτοια συμφωνία μπορεί να αφορά ολόκληρο ή τμήμα του **διεθνούς υδατορεύματος**, ή ένα συγκεκριμένο έργο, πρόγραμμα ή χρήση, εκτός εάν η συμφωνία επηρεάζει δυσμενώς, σε σημαντικό βαθμό, τη χρήση των υδάτων του ποταμού από ένα ή περισσότερα **Κράτη του υδατορεύματος**, χωρίς τη ρητή συναίνεσή τους.

5. Όταν ένα **Κράτος υδατορεύματος** κρίνει ότι απαιτείται προσαρμογή και εφαρμογή των προβλέψεων της παρούσας Σύμβασης λόγω των χαρακτηριστικών και χρήσεων ενός συγκεκριμένου **διεθνούς υδατορεύματος**, τα **Κράτη του υδατορεύματος** θα πρέπει να διαβουλεύονται με σκοπό να διαπραγματευθούν με καλή πίστη αποσκοπώντας στη σύναψη **συμφωνίας ή συμφωνιών για το υδατόρευμα**.

6. Όταν μερικά αλλά όχι όλα τα **Κράτη ενός** συγκεκριμένου διεθνούς **υδατορεύματος** αποτελούν μέρη μιας συμφωνίας, τίποτα από τα αναφερόμενα σε αυτή τη συμφωνία δεν θα επηρεάσει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση για τα **Κράτη του υδατορεύματος** που δεν είναι μέρη της εν λόγω συμφωνίας.

Άρθρο 4

Συμβαλλόμενα Μέρη των συμφωνιών περί υδατορευμάτων

1. Κάθε Κράτος υδατορεύματος **ος** δικαιούται να συμμετέχει στη διαπραγμάτευση και να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος σε οποιαδήποτε **συμφωνία υδατορεύματος** που εφαρμόζεται σε ολόκληρο το διεθνές **υδατόρευμα**, καθώς και να συμμετέχει σε οποιεσδήποτε σχετικές διαβουλεύσεις.

2. Ένα **Κράτος υδατορεύματος** του οποίου η χρήση ενός **διεθνούς υδατορεύματος** μπορεί να επηρεαστεί σε σημαντικό βαθμό από την εφαρμογή μιας προτεινόμενης **συμφωνίας** που εφαρμόζεται μόνο σε ένα τμήμα του υδατορεύματος ή σε συγκεκριμένο έργο πρόγραμμα ή χρήση, δικαιούται να συμμετέχει σε διαβουλεύσεις σχετικά με αυτή τη συμφωνία και, όπου χρειάζεται, στη καλόπιστη διαπραγμάτευσή της με σκοπό να καταστεί Μέρος της, στον βαθμό που η χρήση του επηρεάζεται από αυτή.

ΜΕΡΟΣ II

Γενικές Αρχές

Άρθρο 5

Δίκαιη και εύλογη χρήση και συμμετοχή

1. Τα Κράτη **υδατορεύματος** πρέπει να χρησιμοποιούν το **διεθνές υδατόρευμα** που βρίσκεται στο έδαφός τους με δίκαιο και εύλογο τρόπο. Συγκεκριμένα, η χρήση και αξιοποίηση ενός **διεθνούς υδατορεύματος** από τα Κράτη **του υδατορεύματος** πρέπει να στοχεύει στη βέλτιστη και βιώσιμη χρήση του και των ωφελημάτων του λαμβάνοντας υπ' όψιν τα συμφέροντα των ενδιαφερόμενων **Κρατών υδατορεύματος** και με τρόπο που να εξασφαλίζειτην επαρκή προστασία του **υδατορεύματος**.

2. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει να συμμετέχουν στη χρήση, ανάπτυξη και προστασία ενός **διεθνούς υδατορεύματος** με δίκαιο και εύλογο τρόπο. Αυτή η συμμετοχή περιλαμβάνει τόσο το δικαίωμα χρήσης **του υδατορεύματος**, όσο και το καθήκον συνεργασίας για την προστασία και ανάπτυξή του, όπως προβλέπεται από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 6

Παράγοντες σχετικοί με τη δίκαιη και εύλογη χρήση

1. Η χρήση ενός **διεθνούς υδατορεύματος** με δίκαιο και εύλογο τρόπο με την έννοιατου άρθρου 5 απαιτεί τη λήψη υπ' όψιν όλων των σχετικών παραγόντων και συνθηκών, συμπεριλαμβανομένων:

α) Γεωγραφικών, υδρογραφικών, υδρολογικών, κλιματικών, οικολογικών και άλλων σχετικών με τη φύση παραγόντων

β) Των κοινωνικών και οικονομικών αναγκών των εμπλεκομένων **Κρατών του υδατορεύματος**.

γ) Του πληθυσμού που εξαρτάται από το **υδατόρευμα σε κάθε Κράτος του υδατορεύματος**.

δ) Των συνεπιών επί ενός Κράτους της χρήσης ή χρήσεων των **υδατορευμάτων από ένα άλλο Κράτος του υδατορεύματος**.

ε) Των υφιστάμενων και δυνητικών χρήσεων του **υδατορεύματος**

στ) Της διατήρησης, προστασίας, ανάπτυξης και οικονομίας της χρήσης των υδατικών πόρων του **υδατορεύματος** και του κόστους των μέτρων που λαμβάνονται προς τούτο

ζ) Της διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων, ισοδύναμης αξίας, σε σχέση με συγκεκριμένη σχεδιαζόμενη ή υφιστάμενη χρήση.

2. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 5 ή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα **Κράτη** του υδατορεύματος πρέπει, όταν απαιτείται, να προσέρχονται σε διαβουλεύσεις με πνεύμα συνεργασίας.

3. Το βάρος που πρέπει να δίδεται σε κάθε παράγοντα θα καθορίζεται από τη σημασία του σε σχέση με άλλους σχετικούς παράγοντες. Κατά τον καθορισμό της δίκαιης και εύλογης χρήσης, όλοι οι σχετικοί παράγοντες πρέπει να σταθμίζονται και να εξάγεται συμπέρασμα που να στηρίζεται σε όλα τα στοιχεία.

Άρθρο 7

Υποχρέωση μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης

1. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει, όταν χρησιμοποιούν ένα διεθνές **υδατόρευμα** στο έδαφός τους, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να αποτρέψουν την πρόκληση σημαντικής βλάβης σε άλλα **Κράτη** του.

2. Σε περίπτωση ωστόσο που προκληθεί σημαντική βλάβη σε άλλο **Κράτος του υδατορεύματος**, τα Κράτη που προκαλούν αυτή τη βλάβη κατά τη χρήση των διεθνών υδάτων πρέπει, εφόσον δεν έχει συναφθεί συμφωνία γι' αυτή τη χρήση, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπ' όψιν τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6, σε συμφωνία με το Κράτος που επηρεάζεται, ώστε να εξαλείψουν ή να μειώσουν τις συνέπειες μιας τέτοιας βλάβης και όπου απαιτείται, να συζητήσουν το θέμα της αποζημίωσης.

Άρθρο 8

Γενική υποχρέωση συνεργασίας

1. Τα **Κράτη** του υδατορεύματος πρέπει να συνεργάζονται βάσει της κυριαρχης ισότητας, της εδαφικής ακεραιότητας, της αμοιβαίας ωφέλειας και της καλής πίστης, προκειμένου να επιτύχουν τη βέλτιστη χρήση και την επαρκή προστασία ενός **διεθνούς υδατορεύματος**.

2. Κατά τον καθορισμό της μορφής αυτής της συνεργασίας, τα **Κράτη υδατορεύματος** μπορούν να εξετάσουν την ίδρυση κοινών μηχανισμών και επιτροπών, εάν κριθεί αναγκαίο, ώστε να διευκολύνουν τη συνεργασία για τη λήψη σχετικών μέτρων και διαδικασιών, υπό το φως της εμπειρίας που έχουν αποκομίσει από τη μέχρι τώρα συνεργασία τους σε υφιστάμενους μηχανισμούς και επιτροπές σε διάφορες περιοχές.

Άρθρο 9

Τακτική ανταλλαγή στοιχείων και πληροφοριών

1. Δυνάμει του άρθρου 8, τα **Κράτη του υδατορέματος** πρέπει σε τακτική βάση να ανταλλάσσουν **άμεσα διαθέσιμα** στοιχεία και πληροφορίες για την κατάσταση του **υδατορεύματος**, ιδίως στοιχεία υδρολογικής, μετεωρολογικής, υδρογεωλογικής και οικολογικής φύσεως που σχετίζονται με την ποιότητα των υδάτων, καθώς και με σχετικές **προβλέψεις**.

2. Εάν ένα **Κράτος του υδατορεύματος** καλείται από άλλο **Κράτος του υδατορεύματος** να παράσχει στοιχεία ή πληροφορίες που δεν είναι άμεσα διαθέσιμα, πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια να συμμορφωθεί με το αίτημα αλλά μπορεί να θέσει ως όρο για τη συμμόρφωσή του την κάλυψη από το αιτούν Κράτος των **εύλογων δαπανών** συλλογής και, όπου απαιτείται, επεξεργασίας αυτών των στοιχείων ή πληροφοριών.

3. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει να καταβάλουν κάθε προσπάθεια να συλλέγουν και, όπου απαιτείται, να επεξεργάζονται στοιχεία και πληροφορίες, κατά τρόπο που να διευκολύνει τη χρησιμοποίησή τους από τα άλλα **Κράτη** του υδατορεύματος προς τα οποία αυτά κοινοποιούνται.

Άρθρο 10

Σχέση μεταξύ διαφορετικών ειδών χρήσης

1. Ελλείψει αντίθετης συμφωνίας ή εθίμου, καμία χρήση ενός **διεθνούς υδατορεύματος δεν απολαμβάνει εγγενούς προτεραιότητας έναντι** άλλων χρήσεων.
2. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των χρήσεων ενός **διεθνούς υδατορεύματος**, αυτή θα επιλύεται βάσει των άρθρων 5 έως 7, λαμβάνοντας ιδιαίτερη μέριμνα για τις απαιτήσεις των ζωτικών ανθρώπινων αναγκών.

ΜΕΡΟΣ III

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 11

Πληροφορίες σχετικά με προγραμματιζόμενα μέτρα

Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να διαβουλεύονται μεταξύ τους και, αν είναι αναγκαίο, να διαπραγματεύονται για τις πιθανές συνέπειες προγραμματιζόμενων μέτρων στη κατάσταση ενός **διεθνούς υδατορεύματος**.

Άρθρο 12

Ειδοποίηση σχετικά με τα προγραμματιζόμενα μέτρα που έχουν πιθανές δυσμενείς συνέπειες

'Ενα **Κράτος του υδατορεύματος**, πριν εφαρμόσει ή επιτρέψει την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων που μπορεί να έχουν σημαντικές δυσμενείς συνέπειες σε άλλα **Κράτη του υδατορεύματος**, πρέπει να προβεί σε έγκαιρη ειδοποίηση των άλλων Κράτων σχετικά με αυτά. Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να συνοδεύεται από διαθέσιμα τεχνικά στοιχεία και πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων κάθε μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ώστε να δώσει τη δυνατότητα στα ειδοποιηθέντα Κράτη να αξιολογήσουν τις πιθανές συνέπειες των προγραμματιζόμενων μέτρων.

Άρθρο 13

Προθεσμία απάντησης στην ειδοποίηση

Ελλείψει αντίθετης συμφωνίας:

(α) 'Ένα **Κράτος του υδατορεύματος** που προβαίνει σε ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 12 πρέπει να δίνει στα ειδοποιούμενα Κράτη μία προθεσμία έξι μηνών, προκειμένου να μελετήσουν και να αξιολογήσουν τις πιθανές

συνέπειες των προγραμματιζόμενων μέτρων και να κοινοποιήσουν τα πορίσματά τους σε αυτό

(β) Η περίοδος αυτή μπορεί, ύστερα από αίτημα του ειδοποιούμενου Κράτους για το οποίο η αξιολόγηση των προγραμματιζόμενων μέτρων παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία, να παραταθεί για διάστημα έξι μηνών.

Άρθρο 14

Υποχρεώσεις του ειδοποιούντος Κράτους κατά την προθεσμία απάντησης
Κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 13 προθεσμία, το ειδοποιούν Κράτος:

(α) Πρέπει να συνεργάζεται με τα ειδοποιούμενα Κράτη παρέχοντάς τους, ύστερα από αίτημά τους, κάθε πρόσθετο στοιχείο και πληροφορία που είναι διαθέσιμα και αναγκαία για να γίνει ορθή αξιολόγηση, και

(β) Πρέπει να μην εφαρμόζουν ή επιτρέπουν την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων χωρίς τη συναίνεση των Κρατών που ειδοποιούνται.

Άρθρο 15

Απάντηση στην ειδοποίηση

Τα ειδοποιηθέντα Κράτη πρέπει να κοινοοποιούν τα πορίσματά τους στο Κράτος που προβαίνει σε ειδοποίηση χωρίς καθυστέρηση μέσα στην προβλεπόμενη στο άρθρο 13 προθεσμία. Αν ένα ειδοποιηθέν Κράτος διαπιτώσει ότι η εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων είναι ασύμβατη με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως 7, πρέπει να επισυνάψει στο πόρισμά του μία εμπεριστατωμένη εξήγηση, στην οποία να διατυπώνει τους λόγους αυτής της διαπίστωσης.

Άρθρο 16

Έλλειψη απάντησης στην ειδοποίηση

1. Εάν, εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 13 προθεσμίας, το ειδοποιούν Κράτος δεν λάβει γνωστοποίηση του πορίσματος σύμφωνα με το άρθρο 15, μπορεί, υποκείμενο στις υποχρεώσεις των άρθρων 5 και 7, να προχωρήσει στην εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων, σύμφωνα με την ειδοποίηση και τα άλλα στοιχεία και πληροφορίες που έχει γνωστοποιήσει στα ειδοποιηθέντα Κράτη.

2. Κάθε αξιώση αποζημίωσης από ένα ειδοποιηθέν Κράτος το οποίο απέτυχε να απαντήσει εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 13 προθεσμίας μπορεί να αντισταθμίζεται από τα έξοδα στα οποία έχει υποβληθεί το Κράτος που ειδοποιεί για δράσεις που αναλήφθηκαν μετά τη λήξη της προθεσμίας απάντησης και οι οποίες δεν θα είχαν αναληφθεί εάν το ειδοποιηθέν Κράτος είχε προβάλει αντιρρήσεις εντός της προθεσμίας.

Άρθρο 17

Διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις για τα προγραμματιζόμενα μέτρα

1. Εάν, σύμφωνα με το άρθρο 15, γνωστοποιηθεί το πόρισμα ότι η εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων είναι ασύμβατη με τα όσα προβλέπονται στα άρθρα 5 ή 7, το Κράτος που προβαίνει σε ειδοποίηση και το Κράτος που γνωστοποιεί τα πορίσματά του πρέπει να προσέλθουν σε διαβουλεύσεις και, εάν είναι αναγκαίο, διαπραγματεύσεις με στόχο να καταλήξουν σε δίκαιη επίλυση του ζητήματος.
2. Κατά τη διεξαγωγή των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων κάθε Κράτος πρέπει καλόπιστα να επιδεικνύει εύλογο σεβασμό στα δικαιώματα και έννομα συμφέροντα του άλλου Κράτους.
3. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, το ειδιοποιούν Κράτος εφόσον ζητηθεί από το ειδοποιούμενο Κράτος κατά τον χρόνο που προβαίνει σε γνωστοποίηση του πορίσματός του, απέχει από την εφαρμογή ή δεν επιτρέπει την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων για μια περίοδο έξι μηνών, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 18

Διαδικασίες σε περίπτωση έλλειψης ειδοποίησης

1. Εάν ένα **Κράτος του υδατορεύματος** έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι άλλο Κράτος του υδατορεύματος προγραμματίζει μέτρα που μπορεί να έχουν σημαντική δυσμενή επίπτωση σε αυτό, το πρώτο Κράτος μπορεί να ζητήσει από το δεύτερο να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 12. Το αίτημα αυτό πρέπει να συνοδεύεται από εμπεριστατωμένη εξήγηση που να διατυπώνει αυτούς τους λόγους.
2. Σε περίπτωση που το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα θεωρήσει ότι παρ'όλα αυτά δεν υποχρεούται να προβεί σε ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 12, πρέπει να ενημερώσει σχετικά το άλλο Κράτος, παρέχοντας μία εμπεριστατωμένη εξήγηση που να αναλύει τους λόγους αυτής της διαπίστωσης. Εάν η διαπίστωση αυτή δεν ικανοποιεί το άλλο Κράτος, τότε ύστερα από αίτημά του πρέπει τα δύο Κράτη πρέπει άμεσα να προσέλθουν σε διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις κατά τον τρόπο που υποδεικνύεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17.
3. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα πρέπει, εφόσον του ζητηθεί από το άλλο Κράτος κατά το διάστημα που ζητείται η έναρξη διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, να απέχει από την εφαρμογή ή να μήν επιτρέψει την εφαρμογή αυτών των μέτρων για μια περίοδο έξι μηνών, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 19

Επείγουσα εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων

1. Σε περίπτωση που υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη να εφαρμοστούν τα προγραμματιζόμενα μέτρα για να προστατευτεί η ανθρώπινη υγεία, η δημόσια ασφάλεια ή άλλα εξίσου σημαντικά συμφέροντα, το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα μπορεί, με την επιφύλαξη των άρθρων 5 και 7, να

προχωρήσει αμέσως στην εφαρμογή τους, παρά τις διατάξεις του άρθρου 14 και της παραγράφου 3 του άρθρου 17.

2. Σε αυτή την περίπτωση, πρέπει χωρίς καθυστέρηση να κοινοποιηθεί στα άλλα Κράτη του υδατορεύματος που αναφέρονται στο άρθρο 12 μία επίσημη διακήρυξη του επείγοντος χαρακτήρα των μέτρων συνοδευόμενη με τα σχετικά στοιχεία και πληροφορίες.

3. Το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα πρέπει, εφόσον του ζητηθεί από οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 Κράτη, να ξεκινήσει αμέσως διαβούλεύσεις και διαπραγματεύσεις με αυτά, όπως υποδεικνύεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17.

ΜΕΡΟΣ IV

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 20

Προστασία και διατήρηση των οικοσυστημάτων

Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει μεμονωμένα, και όπου απαιτείται από κοινού, να προστατεύουν και να διατηρούν τα οικοσυστήματα των **διεθνών υδατορευμάτων**.

Άρθρο 21

Πρόληψη, μείωση και έλεγχος της ρύπανσης

1. Για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου, «ρύπανση ενός **διεθνούς υδατορεύματος**» καλείται κάθε επιβλαβής αλλοίωση της σύνθεσης ή της ποιότητας των υδάτων ενός **διεθνούς υδατορεύματος**, η οποία προέρχεται άμεσα ή έμμεσα από ανθρωπογενή δραστηριότητα.

2. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει, μεμονωμένα, και όπου απαιτείται, από κοινού να προλαμβάνουν, μειώνουν και ελέγχουν τη ρύπανση ενός **διεθνούς υδατορεύματος** που μπορεί να προκαλέσει σημαντική βλάβη σε άλλα **Κράτη του υδατορεύματος** ή στο περιβάλλον τους, συμπεριλαμβανομένης της βλάβης στην ανθρώπινη ζωή ή ασφάλεια, στη χρήση των υδάτων για οποιονδήποτε ωφέλιμο σκοπό ή στους **ζώντες οργανισμούς** του υδατορεύματος. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει να λάβουν μέτρα ώστε να εναρμονίσουν τις πολιτικές τους σε αυτή τη κατεύθυνση.

3. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει, εφόσον ζητηθεί από οποιοδήποτε από αυτά, να συζητούν με σκοπό να καταλήξουν σε αμοιβαία αποδεκτά μέτρα και μεθόδους πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης ενός **διεθνούς υδατορεύματος** όπως:

- (α) Να θέσουν κοινούς στόχους και κριτήρια για την ποιότητα των υδάτων,
- (β) Να καθιερώσουν τεχνικές και πρακτικές για την αντιμετώπιση της ρύπανσης από σημειακές και μη σημειακές πηγές

(γ) Να καθιερώσουν κατάλογο ουσιών των οποίων η εισαγωγή στα ύδατα ενός **διεθνούς υδατορεύματος** πρέπει να απαγορεύεται, περιορίζεται, ερευνάται ή παρακολουθείται.

Άρθρο 22

Εισαγωγή ξενικών ή νέων ειδών

Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αποτρέψουν την εισαγωγή ειδών, ξενικών ή νέων, σε ένα **διεθνές υδατόρευμα** η οποία μπορεί να επιφέρει δυσμενείς συνέπειες στο οικοσύστημα του **υδατορεύματος** με αποτέλεσμα την πρόκληση σημαντικής βλάβης σε άλλα **Κράτη** του υδατορεύματος.

Άρθρο 23

Προστασία και διατήρηση του θαλασσίου περιβάλλοντος

Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει μεμονωμένα και όπου απαιτείται, σε συνεργασία με άλλα Κράτη, να λαμβάνουν όλα τα μέτρα που αφορούν ένα διεθνές υδατόρευμα και τα οποία είναι αναγκαία για την προστασία και διατήρηση του θαλασσίου περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένων των εκβολών των ποταμών, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους γενικά αποδεκτούς κανόνες και **πρότυπα**.

Άρθρο 24

Διαχείριση

1. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει, εφόσον ζητηθεί από οποιοδήποτε από αυτά, να ξεκινήσουν διαβουλεύσεις σχετικά με τη διαχείριση ενός **διεθνούς υδατορεύματος**, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν την καθιέρωση ενός κοινού μηχανισμού διαχείρισης.

2. Για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου, με τον όρο «διαχείριση» νοείται, ειδικότερα:

(α) Ο σχεδιασμός της βιώσιμης ανάπτυξης ενός **διεθνούς υδατορεύματος** και η εξασφάλιση της εφαρμογής των εγκεκριμένων μέτρων και

(β) Η προαγωγή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο της ορθολογικής και βέλτιστης χρήσης, προστασίας και ελέγχου του **υδατορεύματος**.

Άρθρο 25

Ρύθμιση

1. Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει να συνεργάζονται, και όπου απαιτείται να αποκρίνονται στις ανάγκες ή στις ευκαιρίες για ρύθμιση της ροής των υδάτων του **διεθνούς υδατορεύματος**.

2. Εάν δεν συμφωνηθεί κάτι αντίθετο, τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει να συμμετέχουν επί ίσοις όροις στην κατασκευή και συντήρηση ή στη χρηματοδότηση των έργων ρύθμισης, τα οποία συμφώνησαν να εκτελέσουν.

3. Για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου ως «ρύθμιση» νοείται η χρήση υδραυλικών έργων ή άλλων συνεχιζόμενων μέτρων που μεταβάλλουν,

τροποποιούν, ή ελέγχουν τη ροή των υδάτων ενός **διεθνούς υδατορεύματος**.

Άρθρο 26

Εγκαταστάσεις

1. Κάθε **Κράτος του υδατορεύματος, εντός των χωρικών του ορίων**, πρέπει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για τη διατήρηση και προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών και άλλων έργων που σχετίζονται με ένα **διεθνές υδατόρευμα**.

2. Τα Κράτη ενός υδατορεύματος, ύστερα από αίτημα κάποιου εξ' αυτών, το οποίο έχει εύλογη υπόνοια να πιστεύει ότι μπορεί να υποστεί σημαντικές δυσμενείς συνέπειες, προσέρχονται σε διαβουλεύσεις που αποσκοπούν:

- (α) Στην ασφαλή λειτουργία και συντήρηση των εγκαταστάσεων, υποδομών ή άλλων έργων που σχετίζονται με ένα **διεθνές υδατόρευμα** και
- (β) Στην προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών ή άλλων έργων από ενέργειες εκ προθέσεως ή εξ αμελείας ή από τις δυνάμεις της φύσης.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

Άρθρο 27

Πρόληψη και μετριασμός των επιβλαβών καταστάσεων

Τα **Κράτη του υδατορεύματος** πρέπει, μεμονωμένα και, όπου απαιτείται από κοινού, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα πρόληψης ή μετριασμού των πιθανών επιβλαβών καταστάσεων στο διεθνή ποταμό, είτε είναι αποτέλεσμα φυσικών αιτίων είτε ανθρωπίνων ενεργειών όπως **πλημμύρες ή παγετώνες, ασθένειες μεταδιδόμενες με το νερό, μεταφορά φερτών, διάβρωση, διείσδυση θαλασσινού νερού, ξηρασία ή απερήμωση**.

Άρθρο 28

Καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης

1. Για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου ως «έκτακτη ανάγκη» νοείται μία κατάσταση που προκαλεί ή αποτελεί άμεση απειλή πρόκλησης, σοβαρής βλάβης σε **Κράτη του υδατορεύματος** ή άλλα Κράτη και η οποία επέρχεται ξαφνικά από φυσικές αιτίες, όπως πλημμύρες, το σπάσιμο των πάγων, καθιζήσεις εδαφών ή σεισμούς, ή από ανθρώπινες ενέργειες, όπως βιομηχανικά ατυχήματα.

2. 'Ενα **Κράτος του υδατορεύματος** πρέπει, χωρίς καθυστέρηση και και με το **ταχύτερο δυναό διαθέσιμο μέσο**, να ειδοποιήσει τα πιθανόν επηρεαζόμενα Κράτη και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς για οποιαδήποτε κατάσταση έκτακτης ανάγκης συμβαίνει στο έδαφος του.

3. 'Ένα **Κράτος του υδατορεύματος στα χωρικά όρια** του οποίου δημιουργείται κάποια κατάσταση εκτάκτου ανάγκης πρέπει, σε συνεργασία με τα Κράτη που πιθανώς επηρεάζονται και, όπου απαιτείται, με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, να λάβει άμεσα όλα τα ενδεδειγμένα από τις

περιστάσεις μέτρα για την πρόληψη, το μετριασμό και την εξάλειψη των επιβλαβών επιπτώσεων της κατάστασης ανάγκης.

4. Όταν αυτό απαιτείται, τα **Κράτη του υδατορεύματος**, πρέπει από κοινού να καταρτίζουν σχέδια εκτάκτου ανάγκης για να ανταποκριθούν στις καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, σε συνεργασία, όπου απαιτείται, με άλλα Κράτη που πιθανώς επηρεάζονται και με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

ΜΕΡΟΣ VI

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Διεθνή υδατορεύματα και εγκαταστάσεις κατά τη διάρκεια ένοπλης σύρραξης

Τα **διεθνή υδατορεύματα** και οι σχετικές εγκαταστάσεις, υποδομές και άλλα έργα, απολαμβάνουν της προστασίας που προβλέπεται από τις αρχές και κανόνες του διεθνούς δικαίου που εφαρμόζονται σε διεθνείς και μη διεθνείς ένοπλες συρράξεις και απαγορεύεται ναχρησιμοποιούνται κατά παράβαση αυτών των αρχών και κανόνων.

Άρθρο 30

'Εμμεσες διαδικασίες

Σε περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαρά εμπόδια στην άμεση επαφή μεταξύ των **Κρατών του υδατορεύματος**, τα εν λόγω Κράτη πρέπει να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις συνεργασίας που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής στοιχείων και πληροφοριών, της προειδοποίησης, της επικοινωνίας, των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, μέσω μιας έμμεσης διαδικασίας την οποία έχουν αποδεχτεί.

Άρθρο 31

Στοιχεία και πληροφορίες ζωτικής σημασίας για την εθνική άμυνα ή ασφάλεια Τίποτα από όσα αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση δεν υποχρεώνει ένα Κράτος του υδατορεύματος να παράσχει στοιχεία και πληροφορίες που είναι ζωτικής σημασίας για την εθνική του άμυνα ή ασφάλεια. Ωστόσο, αυτό το Κράτος πρέπει να συνεργάζεται καλόπιστα με τα άλλα Κράτη του υδατορεύματος με σκοπό να παράσχει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες υπ' αυτές τις συνθήκες.

Άρθρο 32

Απαγόρευση διακρίσεων

Για την προστασία των συμφερόντων των προσώπων, φυσικών ή νομικών, που υπέστησαν ή απειλούνται σοβαρά να υποστούν σημαντική διασυνοριακή βλάβη ως αποτέλεσμα δραστηριοτήτων που σχετίζονται με ένα **διεθνές υδατόρευμα**, τα **Κράτη του υδατορεύματος** δεν πρέπει να κάνουν διακρίσεις βάσει εθνικότητας ή κατοικίας ή τόπου πρόκλησης της βλάβης,

προκειμένου να παράσχουν σε αυτά τα πρόσωπα, σύμφωνα με το δικό τους νομικό σύστημα, πρόσβαση σε δικαστικές ή άλλες διαδικασίες, ή το δικαίωμα να αξιώσουν αποζημίωση ή άλλη ενίσχυση λόγω σημαντικής βλάβης που προκλήθηκε από τις δραστηριότητες που έλαβαν χώρα στο έδαφός τους, εκτός αν τα εν λόγω **Κράτη του υδατορεύματος** έχουν συμφωνήσει διαφορετικά.

Άρθρο 33

Επίλυση διαφορών

1. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ δύο ή περισσοτέρων Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα ενδιαφερόμενα μέρη, ελλείψει εφαρμόσιμης συμφωνίας μεταξύ τους, θα αναζητήσουν να επίλυση της διαφοράς τους με ειρηνικά μέσα σύμφωνα με τις ακόλουθες προβλέψεις.
2. Εάν τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία μέσω διαπραγματεύσεων που ζήτησε ένα από αυτά, μπορούν να αναζητήσουν από κοινού τη βοήθεια, διαμεσολάβηση ή συμβιβασμό από ένα τρίτο Μέρος, ή να χρησιμοποιήσουν, αν απαιτείται, κάποιον κοινό θεσμό που έχουν τυχόν εγκαθιδρύσει για το **υδατόρευμα** ή να συμφωνήσουν στο να υποβληθεί η διαφορά τους σε διαιτησία ή στο Διεθνές Δικαστήριο 3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, εάν μετά το πέρας των έξι μηνών από την υποβολή αιτήματος διαπραγματεύσεων κατά την παράγραφο 2, τα ενδιαφερόμενα Μέρη δεν έχουν κατορθώσει να επιλύσουν τη διαφορά τους μέσω διαπραγματεύσεων ή άλλων αναφερόμενων στην παράγραφο 2 μέσων, η διαφορά θα υποβάλλεται, αν το ζητήσει οποιοδήποτε από τα εμπλεκόμενα μέρη, , σε επιτροπή αμερόληπτης εξέτασης σύμφωνα με τις παραγράφους 4 έως 9, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.
4. Θα συγκροτηθεί **εξεταστική Επιτροπή**, η οποία θα απαρτίζεται από ένα μέλος ορισμένο από κάθε ενδιαφερόμενο Μέρος και επιπλέον ένα μέλος που δεν θα έχει την εθνικότητα κανενός από τα ενδιαφερόμενα Μέρη, το οποίο θα επιλεγεί από τα διορισμένα μέλη, και θα εκτελεί καθήκοντα Προέδρου.
5. Εάν τα μέλη της Επιτροπής που έχουν διοριστεί από τα Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για τον ορισμό του Προέδρου εντός τριών μηνών από την αίτηση για συγκρότηση της Επιτροπής, οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να διορίσει τον Πρόεδρο, ο οποίος δεν θα έχει την εθνικότητα κανενός από τα Μέρη της διαφοράς ή κανενός παρόχθιου Κράτους **του εν λόγω υδατορεύματος**. Εάν ένα από τα Μέρη δεν μπορεί να διορίσει μέλος της Επιτροπής εντός τριών μηνών από την αρχική αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 3, οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να διορίσει ένα πρόσωπο το οποίο δεν θα έχει την εθνικότητα κανενός από τα μέρη της διαφοράς ή κανενός παρόχθιου Κράτους του εν λόγω **υδατορεύματος**. Το πρόσωπο που θα διοριστεί κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποτελεί το μοναδικό μέλος της Επιτροπής.
6. Η Επιτροπή θα καθορίζει μόνη της τον κανονισμό λειτουργίας της.

7. Τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν την υποχρέωση να παράσχουν στην Επιτροπή τις απαιτούμενες πληροφορίες, και, αν ζητηθεί, το καθένα από αυτά να επιτρέψει στην Επιτροπή να έχει πρόσβαση στο έδαφός του και να επιθεωρήσει οποιεσδήποτε υποδομές, βιομηχανικά συγκροτήματα, εξοπλισμούς, κατασκευές ή **Φυσικά χαρακτηριστικά** που σχετίζονται με τους σκοπούς αυτής της έρευνας.

8. Η Επιτροπή υιοθετεί την έκθεσή της κατά πλειοψηφία των μελών της, εκτός εάν πρόκειται για μονομελή Επιτροπή, και υποβάλει αυτή την έκθεση στα Μέρη εκθέτοντας τα πορίσματά της και την αιτιολογία στην οποία αυτά βασίζονται και προβαίνει σε κατάλληλες συστάσεις που κρίνει σκόπιμες για μια δίκαιη επίλυση της διαφοράς, την οποία τα ενδιαφερόμενα Μέρη υποχρεούνται να εξετάσουν καλόπιστα.

9. Τα έξοδα λειτουργίας της Επιτροπής βαρύνουν εξίσου τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

10. Ένα μέρος το οποίο δεν αποτελεί οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, κατά την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση ή οποτεδήποτε εφεξής, μπορεί να καταθέσει εγγράφως στον Θεματοφύλακα ότι, σχετικά με οποιαδήποτε διαφορά που δεν επιλύεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, αναγνωρίζει αυτοδίκαια και χωρίς ειδική προς τούτο συμφωνία με οποιοδήποτε άλλο Μέρος, ότι αποδέχεται την ίδια υποχρέωση:

- (α) Την υποβολή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και/ή
(β) Η διαιτησία από διαιτητικό δικαστήριο που συγκροτείται και λειτουργεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο παράρτημα της παρούσας Σύμβασης, εκτός αντίθετης συμφωνίας των Μερών της διαφοράς.

Ένα μέρος που αποτελεί οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης μπορεί να κάνει παρόμοια δήλωση σχετικά με τη διαιτησία σύμφωνα με την υποπαράγραφο (β).

ΜΕΡΟΣ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Υπογραφή

Η παρούσα Σύμβαση θα ανοιχτεί προς υπογραφή από όλα τα Κράτη και τους οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης από τις 21 Μαΐου 1997 έως τις 20 Μαΐου 2000 στην έδρα του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη.

Άρθρο 35

Κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από τα Κράτη και από τους οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή

προσχώρησης θα κατατεθούν στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

2. Κάθε οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, που καθίσταται Μέρος της παρούσας Σύμβασης χωρίς κάποιο από τα Κράτη μέλη του να είναι Μέρος, θα δεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση. Στην περίπτωση τέτοιων οργανισμών, των οποίων ένα ή περισσότερα Κράτη μέλη είναι Μέρη της παρούσας Σύμβασης, ο οργανισμός και τα Κράτη μέλη του θα αποφασίσουν για τις αντίστοιχες ευθύνες τους σχετικά με την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο οργανισμός και τα Κράτη μέλη δεν θα έχουν το δικαίωμα να ασκούν ταυτόχρονα τα δικαιώματά τους που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση.

3. Στα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής ή προσχώρησής τους, οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης θα δηλώνουν την έκταση της αρμοδιότητάς τους σε ότι αφορά τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Αυτοί οι οργανισμοί θα ενημερώνουν επίσης τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών σχετικά με οποιαδήποτε ουσιαστική τροποποίηση στην έκταση της αρμοδιότητάς τους.

Άρθρο 36

'Εναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του τριακοστού πέμπτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

2. Για κάθε Κράτος ή οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει τη Σύμβαση ή προσχωρεί σε αυτή μετά από την υποβολή του τριακοστού πέμπτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία υποβολής του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης από αυτό το Κράτος ή τον οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου, οποιοδήποτε έγγραφο κατατεθεί από οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δεν θα υπολογίζεται ως επιπρόσθετο των όσων έχουν κατατεθεί από τα Κράτη μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 37

Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, του οποίου το Αραβικό, Κινεζικό, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν τη Σύμβαση.

ΥΠΕΓΡΑΦΗ στη Νέα Υόρκη, την εικοστή πρώτη ημέρα του Μαΐου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρο 1

Η διαιτησία βάσει του άρθρου 33 της Σύμβασης, θα διεξάγεται σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 14 του παρόντος παραρτήματος, εκτός εάν τα διαφωνούντα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

Άρθρο 2

Το ενάγον Μέρος θα γνωστοποιήσει στο εναγόμενο Μέρος ότι θα παραπέμψει μια διαφορά σε διαιτησία βάσει του άρθρου 33 της Σύμβασης. Η γνωστοποίηση θα εκθέτει το θέμα που αποτελεί αντικείμενο διαιτησίας και θα μνημονεύει, συγκεκριμένα, τα άρθρα της Σύμβασης των οποίων αμφισβητείται η ερμηνεία ή εφαρμογή. Εάν τα Μέρη δεν συμφωνούν ως προς το θέμα που αποτελεί αντικείμενο διαιτησίας, το διαιτητικό δικαστήριο θα προσδιορίσει το αντικείμενο της διαφοράς.

Άρθρο 3

1. Σε διαφορές μεταξύ δύο μερών, το διαιτητικό δικαστήριο θα απαρτίζεται από τρία μέρη. Καθένα από τα διαφωνούντα μέρη ορίζει έναν διαιτητή και οι δύο επιλεγέντες διαιτητές ορίζουν κατόπιν κοινής συμφωνίας τον τρίτο διαιτητή, ο οποίος θα είναι Πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου. Ο Πρόεδρος δεν θα είναι υπήκοος ενός των διαφωνούντων μερών, ούτε ενός παρόχθιου Κράτους του υπόψη **υδατορεύματος**, ούτε έχει τον συνήθη τόπο κατοικίας του/της στην επικράτεια των εν λόγω Μερών ή παρόχθιων Κρατών, ούτε έχει ασχοληθεί με την υπόθεση αυτή καθ' οιονδήποτε τρόπο.
2. Σε διαφορές μεταξύ δύο ή περισσότερων Μερών, τα μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν έναν διαιτητή από κοινού κατόπιν συμφωνίας.
3. Κάθε χηρεύουσα θέση πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται στον αρχικά διορισμό.

Άρθρο 4

1. Εάν ο Πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου δεν διορισθεί εντός δύο μηνών από τον διορισμό του δεύτερου διαιτητή, ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, κατόπιν αιτήματος ενός μέρους, ορίζει τον Πρόεδρο εντός περαιτέρω προθεσμίας δύο μηνών.
2. Εάν ένα εκ των διαφωνούντων μερών δεν διορίσει διαιτητή εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος, το έτερο μέρος δύναται να ενημερώσει τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, ο οποίος κάνει το διορισμό εντός περαιτέρω προθεσμίας δύο μηνών.

Άρθρο 5

Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 6

Εκτός εάν τα διαφωνούντα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το διαιτητικό δικαστήριο θεσπίζει τους δικούς του εσωτερικούς κανονισμούς.

Άρθρο 7

Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των Μερών, να συστήσει τη λήψη των απαραίτητων προσωρινών μέτρων προστασίας.

Άρθρο 8

1. Τα διαφωνούντα μέρη διευκολύνουν το έργο του διαιτητικού δικαστηρίου και, συγκεκριμένα, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους:

- α) Του παρέχουν όλα τα σχετικά έγγραφα, πληροφορίες και διευκολύνσεις
 - β) Το εξουσιοδοτούν, όποτε χρειάζεται, να καλέσει μάρτυρες και εμπειρογνώμονες και να λάβει τη μαρτυρία τους.
2. Τα Μέρη και οι διαιτητές υποχρεούνται να προστατεύουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα κάθε απόρρητης πληροφορίας που τους διαβιβάζεται κατά τη διάρκεια των εργασιών του διαιτητικού δικαστηρίου.

Άρθρο 9

Εκτός εάν το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά λόγω των ιδιαιτέρων περιστάσεων της υπόθεσης, οι δαπάνες του δικαστηρίου θα επιμεριζονται εξίσου στα διαφωνούντα Μέρη. Το δικαστήριο πρέπει να τηρεί αρχείο όλων των δαπανών του και να προσκομίζει στα ενδιαφερόμενα Μέρη τελική έκθεση.

Άρθρο 10

Οποιοδήποτε Μέρος έχει έννομο συμφέρον επί του θέματος που αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς και το οποίο ενδέχεται να θιγεί από την απόφαση επί της υποθέσεως, δύναται να παρέμβει στη διαδικασία με τη συγκατάθεση του δικαστηρίου.

Άρθρο 11

Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να εξετάσει και να εκδώσει απόφαση επί ανταξιώσεων που απορρέουν άμεσα από το υπό εξέταση θέμα της διαφοράς.

Άρθρο 12

Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου, τόσο επί της διαδικασίας, όσο και επί της ουσίας, λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του.

Άρθρο 13

Εάν ένα εκ των διαφωνούντων Μερών δεν εμφανισθεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή παραλείψει να υπερασπίσει τη θέση του, το έτερο Μέρος δύναται να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τις εργασίες και να εκδώσει την οριστική του απόφαση. Απουσία Μέρους ή παράλειψη Μέρους να υπερασπίσει τη θέση του δεν συνιστά εμπόδιο στις εργασίες. Πριν από την έκδοση της τελικής απόφασης, το διαιτητικό δικαστήριο πρέπει να βεβαιωθεί ότι η αξίωση είναι νόμω και ουσία βάσιμη.

Άρθρο 14

1. Το δικαστήριο θα εκδίδει την οριστική απόφαση του εντός πέντε μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία συγκροτήθηκε, εκτός αν κρίνει ότι απαιτείται η παράταση της προθεσμίας για περίοδο, που όμως δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πέντε επιπλέον μήνες.
2. Η οριστική απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου θα περιορίζεται στο αντικείμενο της διαφοράς και θα είναι πλήρως τεκμηριωμένη. Θα περιλαμβάνει επίσης τα ονόματα των μελών που μετείχαν στις εργασίες του και την ημερομηνία της οριστικής απόφασης. Κάθε μέλος του δικαστηρίου μπορεί να ζητήσει την καταχώρηση μιας ιδιαίτερης ή διαφορετικής γνώμης στην οριστική απόφαση.
3. Η απόφαση θα είναι δεσμευτική για τα Μέρη της διαφοράς. Επίσης θα είναι ανέκκλητος, εκτός εάν τα Μέρη της διαφοράς έχουν εκ των προτέρων συμφωνήσει σχετική διαδικασία έφεσης.
4. Οποιαδήποτε αμφισβήτηση που τυχόν προκύπτει μεταξύ των Μερών, σε ό,τι αφορά την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της οριστικής απόφασης, μπορεί να υποβληθεί, από οποιοδήποτε Μέρος, προς επίλυση στο διαιτητικό δικαστήριο που την εξέδωσε.